

Søg...



13. februar 2017

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Synes godt (

Ant-Man



Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Ant-

Man&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%20Ant-

Man.%0ADu%20kan%20!%26aelig%3Bse%20den%20p%26aring%3B%3A%20http%3A%2F%2Fwww.planetpulp.dk/man-2%2F)

På grund af den grundlæggende, sjove idé med en dragt, der kan skrumpes bæreren til miniaturestørrelse, er Ant-Man en både underholdende, solid og lidt anderledes superheltefilm fra Marvel. Originalitet er der dog ikke meget af.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/ant_man/ant_man_boxcover_stor.jpg) Den fortsatte strøm af superheltefilm fra Marvel er efterhånden begyndt at vise tegn på metaltræthed. **The Avengers: Age of Ultron** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40074>) (2015) var en tynd kop the, og



heller ikke den længe ventede **Captain America: Civil War**

(<http://www.planetpulp.dk/?p=42035>)

(2016) levede op til forventningerne.

Problemet er vel den, at filmene i stigende grad bliver kopier af sig selv, og selvom de forsætter med at skovle penge ind, skal Marvel passe på med ikke at presse deres guldcitron så meget, at den til sidst løber tør.

Dermed ikke være sagt, at der ikke har været rigtig gode film iblandt. Den første **Iron Man** (2008) var en virkelig underholdende superheltefilm, og **Iron Man 3** (<http://www.planetpulp.dk/?p=33957>) (2013) nød godt af et frisk pust i form af forfatter og instruktør Shane Black. Ja i virkeligheden fremstår **Iron Man 3** mere som en Shane Black-film, der tilfældigvis handler om Iron Man, end den fremstår som en **Iron Man**-film, der tilfældigvis er instrueret af Shane Black.

Tom Hiddlestons veloplagte fortolkning af Loke lyste op i den første **Thor**-film (2011) og Hiddleston var også god i den første **Avengers** (<http://www.planetpulp.dk/?p=28969>)-film (2012), der helt generelt var et topunderholdende over the top superhelteextravaganza.

Samtidig var Marvel også heldige med de to første **Captain America**-film (2011 og 2014), hvor den første (<http://www.planetpulp.dk/?p=33006>) var ukompliceret, rendyrket superhelteeventyr for fuld musik, mens den anden (<http://www.planetpulp.dk/?p=35852>) fungerede virkelig godt, fordi den havde en snert af koldkrigsthiller i moderne superhelteindpakning.

Ingen overmenneskelige kræfter

Ant-Man tilhører også gruppen af vellykkede superheltefilm; i dette tilfælde nok især fordi idéen er én af de skævere.

Godt nok er Ant-Man en gammel Marvel-figur, der i Marvels tegneserieunivers var én af grundlæggerne af The Avengers, men ligesom Iron Man er Ant-Man ikke som sådan begunstiget af overmenneskelige kræfter.

Hans særlige evner kommer kun i kraft af hans dragt, der dog er baseret på en lidt sjovere idé end Iron Mans. Iron Mans dragt gør ham superstærk og i stand til at flyve, men det er jo ikke ligefrem noget, der ikke er set før.

Ant-Mans dragt gør ham i stand til at skrumpes til mindre end myrestørrelse, og det er da trods alt en lidt original idé midt i havet af superhelte, der for manges vedkommende fremstår som nuancer af den samme kulør.

Skrumpeserum

Den originale Ant-Man, altså i tegneserieuniverset, er den fremragende videnskabsmand Hank Pym, der opfinder et stof, der kan formindske hhv. forstørre ting. Samtidig opfinder han en himstregims, der lader ham kommunikere med og kontrollere myrer.

Disse idéer er båret over i filmen, hvor Hank Pym dog for længst har lagt sit alter ego som Ant-Man på hylden. Modsat de fleste andre Marvel-superhelte har flere forskellige personer gennem årene påtaget sig rollen som Ant-Man, og denne idé er også ført over i filmen, hvor det er den tidligere indsatte Scott Lang, der bliver Ant-Man.

Filmene starter med et flashback til slutningen af 1980'erne, hvor Howard Stark (John Slattery) og S.H.I.E.L.D.-agenten Mitchell Carson (Martin Donovan) forsøger at få Pym (en digitalt forynget Michael Douglas) til at afsløre opskriften på sit formindskende/forstørrende serum. Det nægter Pym, der forlader S.H.I.E.L.D. i vrede.

Fast-forward til nutiden. Her møder vi Scott Lang (Paul Rudd), en tidligere elektroingeniør, der ved filmens begyndelse løslades fra fængslet. Han har siddet inde for et indbrud hos sin tidligere arbejdsgiver, som han opdagede tog overpris for deres tjenester. Som en anden Robin Hood brød Lang ind hos VistaCorp for at føre kundernes penge tilbage til dem.

Da han kommer ud af spjældet er det eneste, Lang drømmer om, at få et job, så han kan være der for sin datter Cassie, der nu bor hos sin mor og moderens nye kæreste, der tilfældigvis er strømer. Men det går ikke så godt for Lang, og han lader sig lokke til et indbrud af sin gamle cellekammerat Luis (en sjov Michael Peña).

Indbruddet er ingen succes i den forstand, at det pengeskab, Scott åbner, viser sig at være tomt – med undtagelse af nogle papirer og en underlig dragt. Som ved en eftertanke snupper han dog dragten, inden han forlader huset.

Ingen ved, at indbruddet er orkestreret af Hank Pym, der lader Scott stjæle Ant-Man-dragten som en slags test af hans evner. Og da Scott tager Ant-Man-dragten på går løjerne rigtigt i gang...

Komik uden selvhøjtidelighed

Mere af handlingen er der egentlig ingen grund til at fortælle. Der er selvfølgelig en skurk, som Lang må tage kampen op mod. Det er Pym's tidligere protegé Darren Cross (Corey Stoll), der har fået Pym skubbet ud af sit eget firma Pym Technologies og nu prøver at finde frem til opskriften på Pym's serum.

Lang får hjælp af Pym og Pym's datter Hope (Evangeline Lilly), så i form af Hope er der også en love interest til Scott, og under det afgørende heist i tredje akt får Scott assistance af sine gamle venner Luis og de to banditter Kurt (David Dastmalchian) og Dave (rapperen Tip "T.I." Harris), der står for en betragtelig del af filmens komiske indslag.

Helt generelt er **Ant-Man** en film, hvor komikken spiller en væsentlig rolle. Det har den også gjort i andre Marvel-film, men i **Ant-Man** serveres komikken uden de fleste andre Marvel-films efterhånden trættende portioner af selvhøjtidelighed.

Det er med til at gøre **Ant-Man** til en regulær fornøjelse, for her er det virkelig old school-tegneserieunderholdning, der er i fokus.

Samtidig nyder filmen godt af den lidt mere skæve idé, der bærer hele konceptet, og her suger filmen naturligvis inspiration fra tidligere indlæg i genren, væsentligst Jack Arnold-klassikeren **The Incredible Shrinking Man** (<http://www.planetpulp.dk/?p=43467>) (1957), men også Joe Johnstons **Honey, I Shrunk the Kids** (1989). Som en sidebemærkning kan det her nævnes, at Johnston selv stod bag én anden af de mest vellykkede Marvel-film, nemlig den første **Captain America**.

Rudd og Douglas

I rollen som Scott Lang har vi Paul Rudd, som jeg ikke sædvanligvis er den store fan af. Her gør han det dog virkelig godt, og han formår fint at veksle mellem alvor og humor. Michael Douglas er også god i rollen som mentoren Hank Pym, og det skal lige siges, at den digitale foryngelse af Douglas, der i filmens indledning barberer 30 år af Douglas, er ekstremt vellykket.

Hverken filmens skurk eller det kvindelige islæt er meget mere end papfigurer, og her kunne man godt have ønsket sig lidt større opfindsomhed fra manuskriptforfatterens side.

Scorer ikke højt på originalitet

Lidt større opfindsomhed fra manuskriptforfatterens side havde dog helt generelt været rart, for **Ant-Man** minder i påfaldende høj grad om den første **Iron Man**-film. Mange af de centrale story beats er næsten identiske, og den grundlæggende konflikt ved filmens klimaks, hvor både helten og skurken har en dragt med de samme evner, er også hentet direkte fra den første **Iron Man**.

Hvor meget dette skyldes, at filmens oprindeligt planlagte instruktør og medforfatter Edgar Wright forlod filmen, inden optagelserne er uvist. I hvert fald skete der ændringer i manuset, efter Edgar Wright forlod filmen, og det endelige manuskript er krediteret til ikke bare Edgar Wright og Joe Cornish, men også Adam McKay og Paul Rudd.

På trods af disse hurdler, inden optagelserne gik i gang, endte **Ant-Man** alligevel med at være en ret solid superheltefilm, om end den absolut ikke kan siges at score højt på originalitets-skalaen.

At **Ant-Man** overhovedet fremstår så underholdende og solid, som den gør, må derfor i høj grad tillægges den grundlæggende, sjove – og i Marvel-sammenhæng anderledes – idé med skrumpe-dragten og at både Paul Rudd og Michael Douglas er så gode, som de er.

Vi kan håbe, at historien til den kommende fortsættelse – **Ant-Man and the Wasp** – bliver bare en anelse mere original. Hvis den gør, kunne vi godt have en virkelig fin film i vente.



Titel: Ant-Man

Instruktør: Peyton Reed

Manuskript: Edgar Wright, Joe Cornish, Adam McKay & Paul Rudd efter historie af Edgar Wright og Joe Cornish

Cast: Paul Rudd (Scott Lang / Ant-Man), Michael Douglas (Dr. Hank Pym), Evangeline Lilly (Hope van Dyne), Corey Stoll (Darren Cross / Yellowjacket), Michael Peña (Luis), David Dastmalchian (Kurt), Tip "T.I." Harris (Dave), John Slattery (Howard Stark), Martin Donovan (Mitchell Carson)

Producere: Kevin Feige (producer), Victoria Alonso (executive producer), Louis D'Esposito (executive producer), Alan Fine (executive producer), Michael Grillo (executive producer), Stan Lee (executive producer), Edgar Wright (executive producer)

Foto: Russell Carpenter

Klip: Dan Lebental, Colby Parker, Jr.

Musik: Christophe Beck

Spilletid: 117 minutter

Aspect ratio: 1.85:1

Lyd: Dolby Digital 5.1

Sprog: Engelsk

Undertekster: Dansk, svensk, norsk, finsk, engelsk, spansk, islandsk

Produktionsland, år: USA, 2015

Produktionsselskaber: Marvel Enterprises, Marvel Studios, Walt Disney Studios Motion Pictures

Distributør (DVD): Buena Vista

Udgave/region: 2

Stikord: Superhelte (<http://www.planetpulp.dk/?p=2907>),

Formindskelse (<http://www.planetpulp.dk/?p=43465>)

Anmeldt i nr. 136 | 13/02/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43463)



Mogens Høegsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890).

Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindeligt fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan;

indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar